

som finansministeren nu siger, at de 4 pct. af befolkningen, som er udlændinge, koster 4 pct. af udgifterne? Det er jo om noget en useriøs måde at redegøre for det her område på.

Thor Pedersen (V):

Jeg skylder et svar til hr. Bjørn Elmquist, som jeg på grund af Folketingets forretningsorden ikke har haft mulighed for at give. Det var på spørgsmålet om kilden til den oplyste stigning i antal anmeldte voldsforbrydere straffet for vold. Det er Danmarks Statistik, og det er kriminalstatistikken, der er kilden.

Så synes jeg egentlig, det var et roligt og afdæmpet svar, finansministeren gav på de indlæg, der har været i dagens løb, men det er jo ikke det samme, som at der ikke kan være grund til alligevel at gøre et par bemærkninger.

Finansministeren var inde på værdien eller virkningen af de forslag, som Venstre og Det Konservative Folkeparti har fremlagt i vort ændringsforslag under titlen »Fornyelse '98«, altså hvad de betød, om de forbedrede statens samlede økonomi, og om der er lavet nogen beregninger.

Der vil jeg godt erindre om, hvad også vor politiske ordfører sagde under åbningsdebatten, at det princip, som finansministeren har gjort brug af, er det såkaldte VIVU-princip, altså hvis man stopper selvkomponeret vrøvl ind i ADAM, så kommer der også vrøvl ud. Nu er det ikke, fordi ADAM er så slem længere. Så vidt jeg husker, var det lektor Ellen Andersen på Københavns Universitet, der stod mor til modellen. Men problemet er altså, at ADAM ikke kan give større kvalitet i beregningerne end det, der stoppes ind. Det var oprindeligt en 68-model med de skavanker, der var ved 68-generationer, men senere har den altså været på kursus.

Men finansministeren afleverer jo en sand tilståelsessag i det notat, som også er afleveret til Finansudvalget, om de samfundsøkonomiske virkninger af Venstres og Det Konservative Folkepartis udspil, og som er dateret den 16. september. Her skriver finansministeren:

»Venstres og Det Konservative Folkepartis udspil indeholder en række vanskelige fortolkningsspørgsmål med hensyn til de faktiske provenumæssige virkninger for de offentlige indtægter og udgifter. Forslagene indeholder desuden nogle omfattende ændringer af arbejdsmarkedspolitikken, hvis administrative konsekvenser er svære at overskue.«

Det synes jeg er en pæn indrømmelse, altså at finansministeren ikke har været i stand til at overskue konsekvenserne, og at det er svært overhovedet at gå ind i fortolkningen af forslagene set med finansministerens øjne.

Og så står der:

»Venstres og De Konservatives egne skøn over provenuvirkningerne er som hovedregel lagt til grund ved vurdering af de samlede samfundsøkonomiske virkninger af forslaget. Men på afgørende områder« – og det er altså områder, som finansministeren selv har udvalgt – »er der dog anvendt egne skøn, ligesom der er gjort supplerende beregningsforudsætninger, som kan afvige fra de forudsætninger, som V og K har.«

Altså, jeg forstår udmærket, at ADAM har et problem, når man på den måde vrider armen rundt og fylder ADAM, makromodellen, med helt andre forudsætninger end dem, der står i V's og K's egne forslag. Og derfor er jeg glad for, finansministeren er så åbenhjertig i svaret eller notatet til Finansudvalget, at det også klart fremgår, at der her er tale om en grov armvridning af socialdemokratisk observans.

Så kan finansministeren ikke forstå, at vi – på trods af at der er aktivitet i virksomhederne og stor omsætning – stadig mener, at der er problemer, og at der er noget, der giver anledning til kritik.

Og det vil jeg medgive, det var jo det, der også var i min ordførertale, kritik, men det er jo, fordi vi stadig har det synspunkt, at det er dybt uansvarligt, at vi i år og i det kommende år efter fire års højkonjunktur er ude af stand til at finansiere det velfærdsniveau, vi har, uden at man forgriber sig på fremtidige indtægter eller på salg af statslige aktiver.

Det er simpelt hen for ringe – medmindre man har en hundrede procent fast opfattelse af, at Danmark aldrig får lavkonjunktur, at højkonjunktoren vil fortsætte, og at de vilkår, der er i dag omkring rente, investering og beskæftigelse, er vedvarende. For finansministeren ved lige så godt som jeg og alle andre, at når konjunkturerne vender, er vi jo ude af stand til at finansiere det udgiftsniveau, vi har.

Vi kan altså ikke engang finansiere det nu, på trods af at der har været vækst i beskæftigelsen. Hvordan i alverden skal vi så finansiere vores velfærdssystem, når der er flere, der skal passivt forsørges, fordi antallet af ledige stiger? Det er jo det ansvar, man skal påtage sig og se at få løst, når man har højkonjunktur, når man har